

Nước Úc đất rộng, người lành.

Sau bốn tháng ghi tên với hãng du lịch, chúng tôi được thông báo chuyến du lịch Úc và Tân Tây Lan tháng 10-2011 sẽ bị hủy bỏ vì không đủ khách tham dự nên bà con và bạn bè ở Úc hồi thúc tôi cứ đi tự túc cũng được.

Chuyến bay khởi hành từ phi trường Los Angeles vào lối 10:30 đêm 27-10 2011 và chúng tôi đến Sydney lúc 7:15 sáng ngày 29-10-2011 sau 15 giờ ngủ đêm dài trên máy bay. Thành phố Sydney ở dọc theo bờ biển về phía đông nam nước Úc với dân số khoảng 4.5 triệu người.

Đến một xứ sở lạ ở Nam bán cầu, ngược lại với nước Mỹ ở Bắc bán cầu, đang sắp vào đông lạnh giá thì nước Úc đang ở vào mùa xuân sắp bước sang mùa hè nóng bức. Tuy đã biết trước, nhưng bước chân xuống Sydney chúng tôi vẫn ngỡ vì dân Úc ở trong liên hiệp Anh nên lái xe bên tay trái, ổ cắm điện cũng khác cả Mỹ và Việt Nam, có ba chấu chĩa vào như hình tam giác và dùng điện 220 Volts. Diện tích của Úc rộng tương đương gần bằng Mỹ nhưng dân số chỉ có khoảng 33 triệu người so với 300 triệu người ở Mỹ. Thủ đô của Úc là Canberra, cách Sydney khoảng 250 miles về phía Tây Nam Sydney, thành phố được xây dựng lại mới, hoàn thành cách đây khoảng mười năm: Đường sá rộng thênh thang, trụ sở quốc hội nằm trên một ngọn đồi nhân tạo, nhìn xuống một quần thể các cơ quan như các tòa nhà chính phủ, các tòa đại sứ, các đài kỷ niệm chiến sĩ trận vong, thư viện quốc gia, v.v... và luôn cả một cái hồ nước rộng mênh mông mà đất đã được lấy từ hồ này lên để đắp nên ngọn đồi mới của thủ đô này.

Mới đến phi trường Sydney, hành lý chúng tôi được các chú chó của ngành hải quan đến chào mừng và người thăm dò ma túy ở trong

hành lý chứ không mở ra để soát xét.

Tối 30-10-11, Ái hữu Công chánh Sydney, tổ chức họp mùa xuân để phân phối Lá thư Công chánh, luôn tiện tiếp đón chúng tôi đến

Chị Trần thị Dung, Anh Chị Huỳnh thanh Quân

thăm các AH trong vùng này. AH Huỳnh thanh Quân, đại diện Công chánh vùng Sydney và một số đông AH tụ tập nói chuyện, lần dở từng trang của Lá thư mới, và nói chuyện, phẩm bình với nhau rất vui. Đặc biệt nhà hàng Saigon Liberty Palace này do một AH làm chủ nên thức ăn ê hê và rất ngon miệng. Chúng tôi rất cảm động trước sự đón tiếp nồng hậu của quý anh chị em ở Sydney. Đặc biệt chúng tôi gặp được chị Lê cảnh Túc, đã hơn bốn mươi năm mới gặp lại, và được chị cho biết sinh hoạt gia đình cùng với cuộc sống của anh Túc từ khi đến Úc. Buổi vui nào cũng đến giờ kết thúc, chúng tôi bùi ngùi bắt tay từ giã từng anh chị em và phải từ chối những buổi ăn riêng rẽ do anh Quân và các AH khác mời, vì chúng tôi có rất ít thì giờ ở đây. Sau buổi tiệc tối, chúng tôi

được chị Trần thị Dung đưa về nhà người cháu tôi ở trong thành phố. Chị Dung là cư dân ở đây trên hai mươi năm trời nên rất thành thạo và biết đường nào ít đèn giao thông, đường ngang ngõ tắt, đi cho nhanh đến đích, nơi nào chị cũng biết cả. Những ngày sau đó chúng tôi đi thăm các thắng cảnh ở vùng NSW như miền núi Blue Mountain, một khu rừng nguyên sinh với ba mỏ núi đứng cạnh nhau, được gọi là Three Sisters. Chúng tôi ăn cơm trưa tại khu picnic này, ăn cơm vắt với muối sả, paté gan đặc biệt rất ngon, chuẩn bị đôi chân để đi cable car xuống gần đáy thung lũng rồi đi bộ trở lên qua các vùng rừng như là nhiệt đới nguyên sinh, ánh sáng mặt trời không lọt qua được. Trời Sydney vào xuân, lúc mưa, lúc nắng, nhưng chúng tôi gặp hên: nhiều nắng hơn mưa nên tham quan được nhiều vùng bờ biển rất đẹp: có một nơi bờ biển lởm chởm đá phún thạch đen, có nhiều lỗ hổng lớn theo các đường hầm ra ngoài biển, sức mạnh của sóng dồn vào đường hầm, qua những lỗ hổng trong đá và phun lên cao như những vòi nước không lồ với tiếng phì, hú như cá voi phun nước.

Từ Sydney, xe chạy về phía Nam khoảng 250 miles dọc theo bờ biển miền đông. Từ Sydney đến Wollongong, cảnh trí rất đẹp, có nhiều nơi không làm đường được, sở Công chánh phải xây những chiếc cầu dài chạy trên bờ biển, mình có cảm tưởng như đi thuyền trên Đại tây dương. Đến Wollongong, chúng tôi đến tới viếng thăm và chiêm bái Phật tại ngôi chùa Tàu và dùng cơm chay ở đây. Ngôi chùa này xây cất quy mô như chùa Tây lai Tự ở Hacienda Heights, nam California, Hoa Kỳ: nghe đâu hai ngôi chùa này cũng do một Hòa thượng ở Đài Loan đứng ra chủ trì xây cất.

Năm ngày sau chúng tôi rời Sydney bay về phía tây nam khoảng một tiếng thì đến phi trường Melbourne: Thị trấn Melbourne ở phía Nam nước Úc đối diện với đảo Tasmania cực nam nước Úc. Thành phố này có dân số khoảng 3.7 triệu người và có nhiều cư dân gốc Việt sinh sống. Vùng này đặc biệt về lúc giao thời giữa xuân hè, nhiều lúc khí hậu thay đổi đủ bốn mùa trong một ngày: mưa, gió, nóng, lạnh, nên

ra đường lúc nào cũng chuẩn bị dù và quần áo ấm. Đến Melbourne vào sáng ngày thứ sáu 4-11-11 thì chiều đó chúng tôi được Hội AHCC Melbourne mời dự tiệc hội ngộ vào lúc 6:30 PM tại nhà hàng Hạ long ngay phố Melbourne.

Chị Nguyễn, Chị Khoa, Anh Chị Lý Tô (AH mới), Chị Hồ T. Liên Hoa, kỹ sư cháu AH Đãi, đứng sau là AC Lý Đãi.

Thế mới biết anh em Công chánh mình: đến đâu là được mời nhậu đó. Cám ơn anh Đoàn đình Mạnh, đại diện AHCC Melbourne đã tổ chức một bữa tiệc thân hữu gồm rất nhiều bạn công chánh ở đây như các anh Trần đăng Khoa, Nguyễn ngọc Thịnh, Lê nguyên Thông, Huỳnh thu Nguyên, v.v... đã nồng hậu đón tiếp như ghi trong bài phóng sự của AH Lê nguyên Thông trong Lá thư Công chánh này. Ở lại Melbourne nhiều ngày nên chúng tôi được các bà con và bạn bè tại đây đưa đi chơi đó đây nhiều nơi: thăm mỏ vàng Ballarat cách Melbourne khoảng hai giờ lái xe. Tại đây có một mỏ vàng đã khai quật từ xưa, nay được bảo tồn lại như một thành phố cổ với các tiệm ăn, buôn bán, kim hoàn với những cỗ xe ngựa kèn càng chạy lộc cộc trên đường phố lởm chởm đá để đưa đón du khách. Quặng vàng được khai quật lên từ các hầm sâu dưới đất chung với đá sỏi, chạy qua sàng lọc lấy quặng vàng và được chế biến ra từng nén vàng ròng. Chúng tôi bận rộn dùng xuống đào xới đất bên bờ suối đá sỏi có vàng, dùng nia để đãi sạn kiếm các mảnh vàng nhỏ còn sót lại, kết quả tôi may mắn tìm được hai miếng vàng nhỏ để mang về Mỹ bán lại, bù lại tiền lộ phí du lịch. Những ngày sau đó, chúng tôi được đưa đi thăm các khu rừng nguyên sinh Dandenong Range National Park, cho các đàn chim kết đủ màu sắc đến tận tay du khách để nhặt ăn các hạt

nut và đi xe lửa cô xưa chạy bằng than đá uốn éo chạy qua vùng rừng núi, do các nhân viên hỏa xa tự nguyện (không lương) điều hành phục vụ du khách. Chúng tôi ngừng lại ăn trưa và nhậu rượu vang say sưa tại xưởng sản xuất rượu Ferguson Winery với các ruộng nho ngút ngàn. Đặc biệt nhất là chúng tôi phải chờ đợi ở Port Phillip Bay, bờ biển nam Úc, đến 12 giờ khuya để được ngắm xem tận mắt từng đoàn chim cánh cụt trở về tổ ấm sau một ngày lặn lội kiếm mồi ngoài biển khơi. Đặc biệt ở nam cực, loại chim cánh cụt này nhỏ chỉ bằng cỡ con vịt nhỏ chứ không to lớn như đồng loại của chúng tại Bắc cực. Ở đây sở du lịch xây dựng một trung tâm quan sát với khán đài lộ thiên để du khách có thể nhìn thấy tận mắt và rất gần các o, chú chim cánh cụt với đôi chân vụng về, khệ nệ bước và leo trên ghềnh đá, trong đêm tối trời mà chẳng để ý đến hàng trăm du khách đang đứng trên cầu đi bằng gỗ để quan sát chúng trở về tổ, mang mồi về cho con. Đêm khuya trời rất lạnh, du khách phải bận áo rất dày để tránh gió, không được mang theo máy chụp hình hoặc quay phim, sợ ánh sáng flash sẽ làm quấy rầy cuộc sinh hoạt hằng ngày của các chú chim cánh cụt. Du khách được nhìn rất gần các chim mẹ mớm mồi cho con, các chú chim đi lạc đàn kêu nhau ơi ới mà không biết có hàng trăm khán giả đang quan sát sinh hoạt của chúng. Sở du lịch tổ chức rất chu đáo cho khách mà không hề làm xáo trộn cuộc sống của loài chim này trong một vùng bán kính 10 miles. Xe chạy dọc theo duyên hải miền Nam Úc, chúng tôi thăm được các danh lam thắng cảnh như Twelve Apostles (tượng mười hai thánh Tông đồ trong kinh thánh Cơ đốc): biển gặm nhấm đất liền và để lại 12 núi đá nhỏ nay là các hòn đảo cao chênh vênh ngoài biển cả và cũng đang bị bào mòn hằng năm, để một ngày nào đó sẽ chìm luôn xuống đáy. Qua một vùng khác gọi là London Bridge, giống như chiếc cầu ở Luân đôn bắc ra biển với các vòm cầu phía dưới như một cầu vòm (arch). Sự xâm thực của biển cả đã làm gãy một nhịp cầu trong năm qua và tương lai không xa cầu sẽ chìm xuống biển không còn tồn tại mãi cho du khách chụp hình kỷ niệm. Nước Úc là xứ quặng mỏ nên chúng tôi được đưa đi tìm mua ngọc trang sức rẻ và đẹp cho vừa lòng các bà nội trợ.

Trên đường trở về thành phố, chúng tôi qua biết bao nông trại, những cánh đồng thoai thoải chạy đến chân trời với những đàn bò bụ bẫm cùng các đàn cừu trắng, đen xen lẫn với các xe cày, xe ủi đất trông rất là nhộn nhịp trong một cuộc sống thôn quê không kém gì ở thành thị. Rất tiếc, chúng tôi không có thì giờ để ghé lại thăm ít nông trại nuôi bò sữa và bò thịt để biết vì sao thịt bò Úc nổi tiếng trên thế giới là mềm và ngon.

Chúng tôi kết thúc cuộc hành trình Úc hai tuần lễ và rời Melbourne trở về Mỹ với lòng buồn man mác, nhớ lại các mảnh tình giao hảo rất đậm đà của bà con, bạn bè ở Úc. Thăm nước Úc trong hai tuần lễ như là người mù được sờ voi, mới chỉ mó được tai, mũi, ngà mà chưa đụng tới bụng và chân để biết voi lớn cỡ nào. Xin hẹn một dịp khác, chúng tôi sẽ bỏ ra vài tháng thăm nước Úc với các sa mạc trong nội địa, miền Tây, Bắc nước Úc như các vùng đá ngọc Kimberly mang về chữa bệnh, thành phố Perth, Darwin, Brisbane v.v...cùng các sắc thổ dân mà chưa có dịp đặt chân đến.

Lý Đãi

Anh Chị Lý Đãi tại Sydney

